

POSTNÍ FARNÍ OBNOVA 2015 (Cyklus B)

29. 3. KVĚTNÁ NEDĚLE

(Mk 11,1-10)

Když se blížili k Jeruzalému, k Betfage a Betánii u Olivové hory, poslal Ježíš dva ze svých učedníků napřed a řekl jim: „Jděte to té vesnice, která je před vámi, a hned, jak do ní vejdete, naleznete přivázané oslátko, na kterém ještě neseděl žádný člověk. Odvažte ho a přiveďte. A kdyby se vás někdo zeptal: ‚Co to děláte?‘, řekněte: ‚Pán ho potřebuje a hned ho sem zase pošle nazpátek.‘“ Učedníci odešli a našli oslátko uvázané u dveří venku na rozcestí a odvázáli ho. Někteří z těch, kteří tam stáli, se jich ptali: „Co to děláte, že to oslátko odvažujete?“ Odpověděli jim tak, jak to řekl Ježíš, a oni je nechali. Přivedli oslátko k Ježíšovi, přehodili přes ně své pláště a on se na ně posadil. Mnoho lidí prostíralo na cestu pláště, jiní zase větvičky, které nařezali na polích. Ti, kdo šli před ním i za ním, volali: „Hosana! Požehnaný, který přichází ve jménu Páně! Požehnané království našeho otce Davida, které přichází! Hosana na výsostech!“

Ježíši, kde mě potřebuješ právě dnes? K čemu? Jak Ti můžu pomoci při nastolování Tvého požehnaného království?

30. 3. PONDĚLÍ SVATÉHO TÝDNE

(Iz 42,1-7)

Tak mluví nyní Hospodin, tvůj stvořitel, Jakube, tvůj tvůrce, Izraeli: „Neboj se, vždyť jsem tě vykoupil, dal jsem ti jméno, jsi můj! Když se budeš brodit vodou, budu s tebou, řeky tě nezatopí. Když půjdeš ohněm, nespálíš se, plamen tě neožehne. Neboť já jsem Hospodin, tvůj Bůh, Svatý Izraele, tvůj vykupitel Jako tvé výkupné jsem dal Egypt, Etiopii a Sábú místo tebe. Protože ses v mých očích stal drahým a slavným, miluji tě a dám za tebe lidi a národy za tvůj život. Neboj se, neboť já jsem s tebou; od východu přivedu tvé potomstvo, shromáždím tě od západu. Řeknu severu: ‚Vydej!‘ a jihu: ‚Nezadržuj!‘ Přiveď mé syny z daleka, mé dcery od končin země. Každého, kdo se jmenuje mým jménem, jsem ke své slávě stvořil, uhnětl a udělal.“

Nemusím se bát. Jmenuji se tvým jménem, všude jsi se mnou, nikdy nejsem sám. I kdybych měl projít temným údolím bolesti, nemoci, smutku a smrti, budeš tam se mnou. Vždyť jsi za mě dal sebe samého.

31. 3. ÚTERÝ SVATÉHO TÝDNE

(Jan 13,21-33.36-38)

Ježíš se v duchu zachvěl a s důrazem prohlásil: „Amen, amen, pravím vám: Jeden z vás mě zradí.“ Učedníci pohlíželi jeden na druhého v rozpacích, o kom to říká. Jeden z jeho učedníků ležel na Ježíšových prsou, ten, kterého Ježíš miloval. Šimon Petr na něj kývl a vybidl ho: „Zeptej se, kdo to je, o kom to říká.“ On se naklonil k Ježíšovým prsoum a zeptal se ho: „Pane, kdo je to?“ Ježíš odpověděl: „Ten je to, komu podám omočené sousto.“ A vzal sousto, omočil ho a podal Jidášovi, synu Šimona Iškariotského. Po tom soustu vstoupil do něho satan. Ježíš mu pak řekl: „Co chceš udělat, udělej rychle.“ Z ostatních, kteří byli u stolu, nikdo nerozuměl, proč mu to řekl. Poněvadž Jidáš spravoval pokladnu, mysleli někteří, že mu Ježíš nařídil: „Nakup, čeho potřebujeme na svátky“ nebo aby dal něco chudým. On pak vzal sousto a hned odešel. Byla noc. Když Jidáš odešel, Ježíš řekl: „Nyní je oslaven Syn člověka a Bůh je oslaven v něm. Je-li Bůh v něm oslaven, oslaví Bůh i jeho v sobě; ano, hned ho oslaví. Dítky, jen krátký čas jsem s vámi. Budete mě hledat, ale jak jsem řekl židům, říkám teď i vám: Kam jdu já, tam vy přijít nemůžete. Šimon Petr se ho zeptal: „Pane, kam jdeš?“ Ježíš odpověděl: „Kam já jdu, tam za mnou teď nemůžeš jít; půjdeš však za mnou později.“ Petr mu řekl: „Pane, proč nemohu jít za tebou už teď? Svůj život za tebe položím!“ Ježíš mu odpověděl: „Svůj život za mne položíš? Amen, amen, pravím tobě: Dříve než kohout zakokrhá, třikrát mě zapřeš.“

Pane, už tolikrát a tolika způsoby jsem tě zradil. A bojím se, že to udělám znovu, až přijde něco hodně těžkého, co mi nažene strach, až zase podlehnu tlaku okolí, vlastní lenosti, až se zase nechám nepřítelem nalákat do pasti. Tolik se za to před Tebou stydím, ale pevně důvěřuji v to, že mi odpustíš. Amen.

1. 4. STŘEDA SVATÉHO TÝDNE

(Iz 50, 4-9a)

Pán, Hospodin, mi dal dovedný jazyk, abych uměl znaveného poučovat utěšujícím slovem. Každé ráno mi probouzí sluch, abych ho poslouchal, jak je povinnost učedníka. Pán, Hospodin, mi otevřel ucho a já se nezdráhal, necouvl nazpět. Svá záda jsem vydal těm, kteří mě bili, své líce těm, kteří rvali můj vous. Svou tvář jsem neskryl před hanbou a slinou. Pán, Hospodin, mi však pomáhá, proto nejsem potupen. Proto dávám své tváři ztvrdnout v křemen a vím, že nebudu zahanben. Blízko je můj obhájce! Kdo se chce se mnou přít? Postavme se spolu! Kdo je mým protivníkem? Ať přistoupí ke mně! Hle – Pán, Hospodin, mi pomáhá! Kdo mě odsoudí?

Pane, dej mi otevřené oči, uši a srdce služebníka a probouzej mě každé ráno znovu, ať neusnu ve stojaté vodě vlastního pohodlí, bezmyšlenkovité rutiny a zaběhaných rituálů. Ved' mě, ať projdu Tvé Velikonoce po tvém boku, abych mohl spolu s Tebou oslavit vítězství nad vším, co ve mně podlehlo smrti.

2. 4. ZELENÝ ČTVRTEK

(Jan 13, 1-15)

Bylo před velikonočními svátky. Ježíš věděl, že přišla jeho hodina, kdy měl přejít z tohoto světa k Otci. A protože miloval svoje, kteří byli ve světě, projevil jim lásku až do krajnosti. Bylo to při večeři. Ďábel už vnukl Jidáši Iškariotskému, synu Šimonovu, myšlenku, aby ho zradil. Ježíš věděl, že mu dal Otec všechno do rukou a že vyšel od Boha a vrací se k Bohu. Proto vstal od večeře, odložil svrchní šaty a uvázal si kolem pasu lněnou zástěru. Potom nalil vodu do umyvadla a začal učedníkům umývat nohy a utírat jim je zástěrou, kterou měl uvázanou kolem pasu. Tak přišel k Šimonu Petrovi. Ten mu řekl: „Pane, ty mi chceš mýt nohy?“ Ježíš mu odpověděl: „Co já dělám, tomu ty nyní ještě nemůžeš rozumět; pochopíš to však později.“ Petr mu řekl: „Nohy mi umývat nebudeš! Nikdy!“ Ježíš mu odpověděl: „Jestliže tě neumyji, nebudeš mít se mnou podíl.“ Šimon Petr mu řekl: „Pane, tak mi umyj nejen nohy, ale i ruce a hlavu!“ Ježíš mu odpověděl: „Kdo se vykoupal, potřebuje si umýt jen nohy, a je čistý celý. I vy jste čistí, ale ne všichni.“ Věděl totiž, kdo ho zradí; proto řekl: „Ne všichni jste čistí.“ Když jim tedy umyl nohy, zase si vzal na sebe své šaty, zaujal místo u stolu a řekl jim: „Chápete, co jsem vám udělal? Vy mě nazýváte Mistrem a Pánem, a to právem: to skutečně jsem. Jestliže jsem vám tedy umyl nohy, já, Pán a Mistr, máte také vy jeden druhému umývat nohy. Dal jsem vám příklad: Jak jsem já udělal vám, tak máte dělat i vy.

Pane, ani já ne vždycky rozumím všemu, co mi říkáš, nejsem s to rozumět. Ale věřím, že tvá moudrost mě bezpečně vede. Vždyť jsi mi projevil lásku do krajnosti.